

Kính thưa Thầy và các Thầy Cô!

Chúng con xin phép chia sẻ một số nội dung chính mà chúng con ghi chép trong bài Thầy Vọng Tây giảng từ 4h50' đến 6h00' sáng thứ Tư ngày 26/01/2022.

*****

NỘI DUNG HỌC TẬP ĐỀ TÀI 776

“CHỈ TƯỞNG A DI ĐÀ PHẬT, CHUYÊN NIỆM A DI ĐÀ PHẬT”

“*Tưởng*” là nghĩ. Hòa Thượng giải thích cho chúng ta thế nào là “**chỉ nghĩ A Di Đà Phật, chuyên niệm A Di Đà Phật**”: “**Người học Phật chúng ta phải thường nghĩ đến giáo huấn của Phật, đem giáo huấn của Phật ứng dụng trong cuộc sống thường ngày. Ngoài nghĩ đến Phật ra thì các niệm khác đều là tà niệm, tà tư. Một người tâm chánh, niệm chánh, hạnh chánh thì đương nhiên được chư Phật hộ niệm, Long Thiên Thiện Thần bảo hộ**”.

Chúng ta nghe vậy mà cứ ngồi đó chỉ nghĩ đến Phật, chỉ niệm Phật, không làm gì hết thì đó là vọng tưởng. Vậy là sai hoàn toàn. **Nghĩ đến Phật là nghĩ đến lời nói của Phật, hành nghi của Phật, việc làm của Phật, nghĩ đến một đời giáo hóa của Phật mà làm theo.**

Chiều hôm qua tôi chở con gái đi tặng quà cho người đã bán cho tôi mảnh đất này. Tôi đã thề hứa khi nào có điều kiện thì sẽ tri ân anh ấy. Tôi không lỗi hẹn với tâm mình. Tôi đi theo chỉ đường của Google Map nhưng đi tới đi lui không tìm ra đường, cuối cùng phải gọi điện cho người bạn đó mới đến nơi. Lần trước tôi đã biếu tiền và tặng quà cho anh ấy khiến anh ấy rất ngạc nhiên. Lần này, tôi lại tặng cho anh ấy tiền, những sản phẩm rau trái do chính mình làm ra và hai chiếc áo khoác dày ấm có chữ “A Di Đà Phật”. Anh ấy rất cảm động và nói với Mẹ: “*Mẹ không nhớ Thầy sao? Thầy Vọng Tây đó!*”. Tôi cũng tặng họ nước mắm chay và nói rằng ăn chay rất tốt. Lần sau tôi sẽ khuyên họ nên ăn chay niệm Phật.

Chúng ta niệm Phật thì phải làm ra biểu pháp tốt, khiến người ta cảm động mà nghĩ đến Phật. Trong “**Kinh Hoa Nghiêm**”, Phật dạy: “**Học vi nhân sư, hành vi thế phạm**”. Học để làm Thầy người, học để làm ra tấm gương cho mọi người noi theo. Nếu chúng ta lập dị, tỏ thái độ vô cùng khác biệt thì người ta nhìn chúng ta sẽ thấy sợ chứ không phát tâm tu được. Thầy Thái Lễ Húc nói: Chúng ta muốn khuyên người khác thì ít nhất phải làm cho họ cảm động, kể cả khuyên trực tiếp và khuyên gián tiếp.

Chúng ta nghĩ đến Phật là nghĩ đến hành nghi của Phật, nghĩ đến sự dụng tâm và đối nhân xử thế của Phật để ứng dụng vào trong cuộc sống hàng ngày của chúng ta. Chúng ta dùng tâm Phật và đối nhân xử thế của Phật để niệm Phật thì tương ứng được với Phật.

Trước đây tôi cũng có những biểu hiện khác thường, không giống ai, mặc quần áo rộng thùng thình, đầu cạo trọc lóc. Chiếc áo không làm nên đức hạnh của chúng ta, phải là nội tâm của chính mình. Trước đây người

ta nghi ngại, không biết tôi là Thầy tu hay người đời. Họ đến tìm hiểu xem tôi có hoạt động tôn giáo hay không. Chương ngại đều là do chính mình làm ra. Khoảng 5 – 6 năm nay, tôi thay đổi hoàn toàn. Khi đi ra đường tôi mặc đồ vest khiến người ta cảm thấy gàn gỏi, không biệt lập. Nhưng tôi làm ra những hành động, lời nói khiến người ta tiếp xúc thì biết tôi là người tu. Tôi nói chuyện điện thoại với họ một lúc thì họ liền gọi tôi là Thầy mặc dù họ chưa từng gặp mặt tôi lần nào.

Hòa Thượng nói: “**Trên “Kinh Đại Thừa”, Phật nói: “Bồ Tát sở tại chi xứ, linh nhất thiết chúng sanh sanh hoan hỷ tâm” (Bồ Tát ở chỗ nào cũng đều làm cho hết thấy chúng sanh sanh tâm hoan hỷ).** Nơi nào Bồ Tát ở, nơi nào Bồ Tát đến thì nơi đó chúng sinh rất hoan hỉ. Chúng ta hãy tư duy xem: Nếu chúng ta khiến họ cảm thấy chúng ta biệt lập, quái dị thì chúng ta sai rồi. Chúng ta phải khiến mọi người xung quanh hoan hỉ. **Ta muốn làm Bồ Tát thì phải có hành nghi, khởi niệm của một vị Bồ Tát. Ta muốn làm Phật thì phải có hành nghi, khởi niệm của một vị Phật.**

Hôm qua tôi đi tặng quà cho 4 gia đình. Họ không nghĩ tôi có những món quà như vậy. Chúng ta tặng quà thì phải dụng tâm mới khiến người ta cảm động. Hôm trước tôi gửi quà tặng cho một ông cụ theo Đạo Thiên Chúa. Tôi chọn hai cây bồ công anh đẹp nhất vườn để tặng ông ấy. Người trồng cây khi nhìn thấy cái cây đó chắc chắn rất vui. Quà tôi tặng không mang tính vật chất mà mang tính tinh thần, chắc chắn khiến người nhận rất vui.

Bồ Tát ở nơi nào thì nơi đó chúng sanh hoan hỉ. Bồ Tát ở chợ thì chợ là đạo tràng. Bồ Tát ở vũ trường thì vũ trường là đạo tràng. Hòa Thượng nói: “**Chúng ta hành Bồ Tát đạo thì nơi nào chúng ta đến, nơi đó là đạo tràng. Tâm của Bồ Tát mỗi niệm lợi ích tất cả chúng sanh, tuyệt đối không có chính mình. Đây là thái độ căn bản của người học Phật**”. Chúng ta xem nhẹ, qua loa cho nên dù chúng ta học Phật nhiều năm nhưng vẫn khiến người xung quanh phiền não vì chúng ta.

Chúng ta học Phật thì phải làm theo sự dạy bảo của Phật trên Kinh điển. Tất cả giáo huấn của Phật ở trên Kinh điển. Kinh điển mênh mênh, chúng ta không thể đọc hết thì chúng ta học từ những tấm gương của các bậc Tổ Sư Đại Đức, gần chúng ta nhất là Hòa Thượng Tịnh Không. Mỗi khi thấy mình thiệt thòi, tôi lại nhớ đến lời dạy của Hòa Thượng: **Chúng ta đã tình nguyện làm người chịu thiệt thòi.** Mỗi khi thấy mình oan ức, tôi lại nhớ đến lời dạy của Hòa Thượng: **Chúng ta đã tình nguyện làm người chịu oan ức.**

Các vị Tổ Sư Đại Đức dạy: “**Phân biệt diệc phi ý**”, có nghĩa là tùy thuận chúng sinh phân biệt mà ta phân biệt, chứ phân biệt không phải là ý của ta. Không phải là chúng ta không nhận biết được, nhưng chúng ta không tranh cãi với họ. Ví dụ đó là con chó nhưng họ nói đó là con ngựa thì chúng ta không tranh cãi với họ, nhưng không phải là chúng ta không biết đó là con chó. Tâm cảnh này mỗi chúng ta tự nghĩ. Điều quan trọng là nếu chúng ta sai mà không biết mình sai thì đó mới là đại bệnh.

Hòa Thượng nói: “**Tâm của Bồ Tát niệm niệm lợi ích tất cả chúng sinh, tuyệt đối không có chính mình. Đây là thái độ căn bản nhất của người học Phật. Nếu không có thì bạn phải làm lại từ đầu! Nếu không có thì bạn niệm Phật, hành thiện, tất cả chỉ là gieo một chút phước lành, một chút nhân duyên với nhà Phật. Lợi**

ích lớn lao là một đời này thoát được sinh tử thì bạn lại không có. Bạn làm ra chỉ là phước báu trời người. Đây không phải là mục đích của người học Kinh Đại Thừa”.

Hòa Thượng nói: **“Bồ Tát làm việc nhất định phải tận trách nhiệm, dùng hết sức mình để làm việc, tạo mọi sự tốt đẹp nhất cho chúng sinh, tuyệt đối không kết ác duyên với chúng sinh. Một người hành Bồ Tát Đạo thì phải chân thật, rõ ràng, trong tâm chỉ nghĩ đến việc phổ độ tất cả chúng sinh, lợi ích tất cả chúng sinh”.** Chúng ta làm việc tốt, có thể khiến chúng sinh sinh tâm cảm động, kính trọng vậy thì chúng ta đã độ được chúng sinh rồi. Họ cảm động, họ khâm phục khi thấy chúng ta làm việc tốt, thấy chúng ta là người ăn chay, học Phật, là người học Đạo đức Văn hóa Truyền thống, là người biết đem đạo đức của người xưa ứng dụng vào khởi tâm động niệm, đối nhân xử thế. Họ ngưỡng mộ rồi thì mới truy tìm, truy tìm rồi mới bắt chước làm theo.

Hòa Thượng nói: **“Chúng ta dùng pháp môn niệm Phật để giúp đỡ tất cả chúng sanh, khiến cho chúng sanh thoát khỏi sinh tử, thoát khỏi trần gian khổ ải. Đây là chúng ta đang hành Bồ Tát đạo”.** Chúng ta khiến họ cảm động thì mới có thể khuyên họ, khiến họ học theo.

Có hai vợ chồng cùng tu học. Họ có đứa con 3 tuổi. Họ cùng cạo đầu trọc lóc, người vợ gầy yếu mà cạo đầu nên nhìn rất sợ. Họ hù dọa Cha Mẹ hai bên. Họ vẫn sinh hoạt vợ chồng, không phải là người xuất gia mà lại làm như vậy, khiến cho họ hàng dòng họ sợ hãi, chạy mất dép thì làm sao có thể khuyên người khác học theo. Họ dọa chết người ta chứ không thể độ người ta. Thật ra, họ học sai nên làm sai.

Trong **“Kinh Hoa Nghiêm”**, Phật dạy chúng ta rất rõ ràng: **“Học vi nhân sự, hành vi thế phàm”**. Học để làm Thầy người, làm ra tấm gương chuẩn mực để mọi người học tập.

Hòa Thượng nói: **“Phật Bồ Tát dạy chúng ta đối với chính mình thì phải tuyệt đối thanh tịnh, đối với người thì chúng ta phải từ bi. Chúng ta phải học Phật Bồ Tát. Tâm chúng ta phải chuyển được cảnh giới, không để cảnh giới chuyển tâm chúng ta”**. Chúng ta nhìn lại xem: Chúng ta từ bi với người hay từ bi với chính mình? Nếu học mà khiến cho người khác sợ chết khiếp thì chúng ta từ bi với ai? Cả đời chúng ta chưa làm được bốn câu này!

Hòa Thượng dạy chúng ta từng bước dụng tâm:

“Phật Bồ Tát dạy chúng ta:

- **Mắt không nhìn ra thế giới bên ngoài mà chuyên nhìn A Di Đà Phật.**
- **Tai chuyên nghe âm thanh của Phật hiệu A Di Đà Phật.**
- **Miệng không nói bất cứ thứ gì khác mà chỉ chuyên niệm A Di Đà Phật.**
- **Tâm không nghĩ tưởng bất cứ thứ gì khác mà chỉ nghĩ đến A Di Đà Phật.**

Như vậy mới không xen tạp”.

Chúng ta phải nghe đầy đủ, từng tầng bậc, không được cắt đoạn trên, bỏ đoạn dưới. Nhiều đồng tu hiểu sai, cho rằng họ nghe Hòa Thượng, học theo Hòa Thượng nhưng họ toàn “*cắt chương đoạn ngữ*”.

Hòa Thượng nói: “***Đồng tu Tịnh Độ phải chân thật thật làm, nhất định phải tùy thuận giáo huấn của Phật Bồ Tát: Đời sống của chúng ta tùy thuận giáo huấn của Phật Bồ Tát, tâm chúng ta chỉ nghĩ đến Phật, miêng chúng ta chuyên niệm A Di Đà Phật. Đại Đức xưa đã từng dạy: “Đem thân khẩu ý, ba nghiệp của chúng ta thấy đều chuyên ở nơi A Di Đà Phật thì vạn người tu vạn người vãng sanh***”. Chúng ta phải nghe đầy đủ, nếu chỉ nghe hiểu một đoạn thì sai hoàn toàn.

Chúng ta phải học theo các vị Tổ Sư Đại Đức nhiều đời:

- Tổ Sư Ấn Quang không đóng cửa nhập thất để chuyên niệm “***A Di Đà Phật***”. Ngài vẫn giảng Kinh, thuyết pháp, cực lực in sách thiện của Đạo Giáo, Nho Giáo. Khi có thiên tai bão lũ, Ngài lấy tiền ấn tống Kinh sách để cứu giúp người dân. Nhưng đó chỉ là “***từ bi xuất phương tiện***” chứ Ngài không lập đội chuyên đi làm từ thiện. Việc thiện cần làm, cần cứu giúp thì vẫn cứu giúp nhưng Ngài vẫn in Kinh, in sách thiện, vẫn thường hằng niệm Phật.
- Lão Cư sĩ Lý Bình Nam một ngày chỉ ăn hai chiếc bánh bao, một chút rau và một chút cơm đựng trong chiếc bát rất nhỏ. Quần áo, tất, áo lót của Ngài khâu vá chằng chịt. Hòa Thượng nói: “***Ngày nay ở thư viện Từ Quang vẫn còn một phòng lưu lại những vật dụng của Thầy để làm kỷ niệm***”. Thầy có 300.000 học trò. Học trò nghĩ đến Thầy và tặng Thầy rất nhiều nhưng Thầy đều tặng cho người khác tất cả những thứ được bố thí cúng dường. Thầy rất giỏi y học, vẫn bốc thuốc, trị bệnh cho người khác nhưng vẫn thường hằng niệm Phật, niệm Phật không gián đoạn.
- Hòa Thượng Hải Hiền cả đời cực lực lao động, làm việc. Ngài đã làm ra rất nhiều sản phẩm, ngũ cốc để dâng tặng cho cuộc đời. Không bao giờ Ngài chảnh mắng, lừa nhác. Ngài cả đời niệm Phật, không lơ là, không chảnh mắng việc niệm Phật.
- Hòa Thượng Tịnh Không cả đời niệm Phật. Ngài nói: “***Đồng tu khắp nơi trên thế giới tặng tôi rất nhiều đồ phẩm nhưng tôi đều tặng hết cho mọi người. Tôi không uống đồ phẩm, không uống những loại nước có màu. Tôi chỉ uống nước lã, ăn cơm rau đạm bạc***”. Ngài nhường hết cho chúng sanh những thuận lợi, tiện ích của bản thân.

Các Ngài cả đời niệm Phật. Chúng ta xem sự dụng tâm, hành pháp của các bậc Tổ Sư Đại Đức từ xa xưa đến nay mà học theo họ. Ngài Khổng Lão Phu Tử nói: “***Thuật nhi bất tác***”. Thích Ca Mâu Ni Phật cũng nói: “***Ta chỉ nói lại những gì bấy đời chư Phật đã nói***”. Chúng ta phải nên học theo và làm theo các Ngài. Người thời nay tự cho rằng mình thông minh, tự sáng tác theo cách của họ. Nếu chúng ta học theo họ thì chúng ta trở thành chuột bạch.

Hòa Thượng nói: “***Một người tâm chánh, ý niệm chánh, việc làm chánh thì tự nhiên chư Phật sẽ hộ niệm, Thiên Long Thiện Thần gia hộ***”. Chữ “***hộ niệm***” là gia hộ.

Hòa Thượng nói: ***“Phật Bồ Tát dạy chúng ta đối với chính mình thì phải tuyệt đối thanh tịnh, đối với người thì chúng ta phải từ bi. Chúng ta phải học Phật Bồ Tát. Tâm chúng ta phải chuyển được cảnh giới, không để cảnh giới chuyển tâm chúng ta”***.

Bài học hôm nay, Hòa Thượng dạy chúng ta chỉ nghĩ đến A Di Đà Phật, chỉ chuyên niệm A Di Đà Phật. Nghĩ đến Phật là đem tất cả hành nghi, hạnh nguyện của Phật để ứng dụng trong đời sống, đối nhân xử thế tiếp vật của chúng ta. Chúng ta làm tất cả việc tốt cho chúng sanh nhưng ***“làm mà không làm”***, có nghĩa là làm nhưng không lưu lại trong tâm, làm nhưng không thấy mình làm, làm rồi nhưng trong tâm thanh tịnh. ***“Việc tốt cần làm nên làm, không công không đức”***, như vậy mới đúng. Chúng ta đem tâm đó để niệm Phật thì sẽ tương ứng với Phật.

*****

Nam Mô A Di Đà Phật

Chúng con xin tùy hỷ công đức của Thầy và tất cả các Thầy Cô!

Nội dung chúng con ghi chép lời giảng của Thầy còn lộn xộn, còn nhiều sai lầm và thiếu sót. Kính mong Thầy và các Thầy Cô lượng thứ, chỉ bảo và đóng góp ý kiến để tài liệu học tập mang lại lợi ích cho mọi người!

Chúng con chân thành cảm ơn!